

Syv Aftensange

Förord till den elektroniska utgåvan

Detta verk har hemtets fra imslp genom Internet-Arkivet og anpassets for Projekt Runeberg i februar 2014 av Ralph E.

N:o 1. Andantino quasi Allegretto.

Der staaer et Slot i Vesterled, tækket med gyldne Skjolde; did gaaer hver Aften Solen ned bag Rosenskyernes Volde. Det Slot blev ei med Hænder gjort: magelöst staaer det smykket; fra Jord til Himmel naaer dets Port; vor Herre selv det har bygget.

2. Fra tusind Taarne funkler Guld; Porten skinner som Ravet; Med Straalestötter underfuld Sig Borgen speiler i Havet. Guds Sol gaaer i sit Guldslot ind, Skinner i Pupurklæder. I Rosensky paa Borgens Tind Staaer Lysets Bannere med Hæder.

3. Solenglen svinger Lysets Flag. Vandrer til fjerne Lande; Ham fölger Liv og Lys og Dag Bag Nattens brusende Vande. Liig Solen farer Livet hen, Gaaer til Forklaringskysten: Med Glands opdukker Sol igjen Fra Paradiset i Öster.

N:o 2. Andante.

Dagen gaaer med raske Fjed: Dagens Börn maae ile. Aftenröden bringer Fred, Nattens Stjerner Hvile.

2. Lykken gjækker Store, Smaa, Leger med Guldtærning. Lykkeligst at hvile paa Er fuldendte Gjerning.

3. Lidt dog Store, Mindre Smaa Kan tilgavns fuldbringe; Villien seer vor Herre paa, Giver Kraften Vinge.

4. Lykkens lunefulde Spil Leger ei med Sjæle; Alting föies som Gud vil - Her er trygt at dvæle.

5. Blomst skal bære Frugt engang. Höst skal fölge Sommer. Deg er ei saa travl og lang. Aftenstund dog kommer.

6. Lad ved Dag kun op og ned Lykkens Tærning rulle! Fandt ved Qvel kun Sjælen Fred, Gik det som det skulde.

N:o 3. Andantino.Aftensang for Börn.

Til vor lille Gjerning ud gik vi Smaa fuldglade; Villien saae den kjære Gud, hjalp os som vi bade. Nu er Dagens Lys udslukt, lukt er snart vort Öie; giv vor lille Gjerning Frugt, Fader i det Höie!

2. Du, som viser Dag og Nat Sol og Stjerner Veie! Livets underfulde Skat Gav Du os i Eie. I hver Barnesjæl paa Jord Har Du lagt en Kjærne Til en Blomst med himmelsk Flor, Herlig som en Stjerne.

3. Lad den Kjærne underfuld Voxe i vort Indre. Naar det skinner Sol paa Muld, Og naar Stjerner tindre! Lad det Frö opvoxe smukt Med din Börnevrimmel, Til at bære evig Frugt I din höie Himmel!

N:o 4. Andantino.Sommer-Aftensang.

I fjerne Kirketaarnen hist nu Aftenklokkerne ringe. Snart sover liden Fugl paa Qvist med Hovedet under sin Vinge. Nu samles Frænder kjönt igjen, som Fugleunger paa Grene; men den, som har slet ingen Ven, han sidder ved Qvel alene.

2. Snart ruller ud den stille Nat Sit Skyggeflor over Himlen, Og den, som sidder meest forladt, Seer op imod Stjernevrimlen. Og gjennem Himmelslöret ud Der skinner Öine fuldklare: Mildt seer den kjære store Gud Herned med sin Stjerneskare.

3. Han seer til sine Börn da vist. Han seer til Höie og Ringe, Selv til den lille Fugl paa Qvist Med Hovedet under sin Vinge. Til dem, som sove, seer han hen, Han vugger Fuglenes Grene; Og den, som har slet ingen Ven, Han lader ei sidde ene.

4. Det barn, der synes meest forladt, Gud Fader selv vil bevare: Han sender i den stille Nat Til Jorden sin Engleskare. De sprede deres Vinger ud, Nar allae Öine sig lukke. Selv vaager hele Verdens Gud Ved Skabningens store Vugge.

N:o 5. Andante.”Bliv hos os! thi det er mod Aften og Dagen helder.”

Luc: Ev: 24 Cap: 29 v:

Bliv hos os, naar Dagen helder, Du kjære Fader og Gud! bliv hos oss, naar Mörket vælder af Nattens Sluser ud!

2. Henspred over Dal og Höie Dit Stjerneklædebons Flig! Saa lukke vi trygt vort Öie Og slumre södt hos Dig.

3. Bliv hos os, og vi vil drömme Om Englebörnenes Fred; Din Aand gjennem Himmelströmme Vil suse til os ned.

4. Og Kongen i Livets Rige Vil favne alle de Smaa; Paa Englenes Hinnelstige Skal Barnesjæle gaae.

5. Bliv hos os, naar Dagen helder, Du kjære Fader og Gud! Og Paradiislyset vælder Af Nattens Sluser ud.

N:o 6. Maestoso.

1ste Vers. Den skjönne Jordens Sol gik ned; men Stjerneskarerne funkle. En större Verdens Herlighed nedglimter nu i de Dunkle.

2det Vers. Alverden som en Kirke stor bag Sky sig hvælver foroven; i Temlet Krog Guds grönne Jord er skjult som et Blad fra Skoven.

3. Paa mindets Blad i störste Skov Har glade Skabninger hjemme; Hvor Liv sig rörer til Guds Lov, Det mindste han ei vil glemme.

4. Gud! din Haand alt Stort er smaat, Men kjært det Mindste tillige. Den Barnesjæl er bjerget godt Som skjuler sig i det Rige.

N:o 7. Larghetto.

Den store stille Nat gaaer frem med Lys fra Himmelens Sale; hvert Lys er Sol for Sjæles Hjem i höiere Verdners Dale.

2. I himmeloceanets Skjöd Neddukker Nattenm sin Vinge Med alle Stjernesolens Glöd. Mens Sphærernes Harper klinge.

3. O, Nat, rul dine Verner frem I Oceaner af Himle. Med Priis til Gud fra Engles Hjem Og Jorderigs Sjælevrimle!